

Materino pismo.

In niso vsi me pozabili,
Ki sem jim bil prijatelj drag;
Ljubezen pač so ohladili,
Spomin pa hrani name vsak.

Spomin, da bil je kdaj med nami,
Da z nami tožen bil je in vesel.
A hladni so le to spomini sami,
Po pismih zadnjih sem posnel.

Med temi pisanimi listi
Dobil sem list preprost, ubog;
Ljubezni barve in zavisti
Ni nosil, niti zlatih prog.

Razmotam pismo radoveden:
Krivenčasta pisava vrst —
In stavkov slog, kako nereden!
Pozna se piscu stari prst.

In jaz? Zagorel sem radosti
In pismo često sem prebral.
Nikdar ga nisem bral zadosti,
Krog ust nasmeh mi je igral.

Na stolu nemo sem obvisel,
Zatisnil žive sem oči.
Na njo sem vzbudil sveto misel,
Ki zame ji srce gori.

In videl sem, kako vodila
Okorno trdo je pero.
A rada celo bi izlila
Na list bila srce mehko.

Poljubil sem te črke mrtve,
Kot bile njeno bi srce,
Ki mnoge je preneslo žrtve
Za sina mati — ti za mé!

F. S. Finžgar.

Biserji.¹⁾

18.
Kot pade sneg, skopni, izgine,
Tako i zalo lice mine.

19.
Če sreča dá cekinov pet,
Nazaj jih tirja pa deset.

20.
Kot voda nikdar mirna ni,
I človek ni, dokler živi.

21.
Obljuba posel je lahák,
A izvršitev — je težák.

22.
Prav mnogi vrli so junaki
Domá na gorkem zapečnjaki.

23.
Redko so otroci pravi,
Če je oče živel v slavi.

24.
Najboljša dota za otroka,
Je modra glava, pridna roka.

25.
Le pojdi na svatbo, če kdo te povabi,
A pomni, denarja domá ne pozabi.

26.
Zgladana krava
Ne poskakava.

27.
Dolga se boj kot samega vraga,
Dokler vstrpiš, ga goni od praga.

28.
Vsaka jed tem bolj diši,
Če več pri mizi jih sedi.

29.
Ne on, ki s krmo h kravi hodi,
On, ki jo molze, naj jo sodi.

Anton Hribar.

¹⁾ Glej „Dom in svet“ 1897.